

К. д. 17/2017
 На г-н Димитър Василь
 Искането да се редуцира и
 приреди на информацията -
 на утвърди Т. Заградински
 11.01.2017
 14.12.2017

ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
 София

ИСКАНЕ

от група народни представители

за задължително тълкуване на изискването в чл.106 “Министерският съвет ръководи изпълнението на държавния бюджет...” във връзка с изискванията в чл.84, т.2 – “Народното събрание приема държавния бюджет”, чл.87, ал.2 – “Законопроектът за държавния бюджет се изготвя и внася от Министерския съвет” и за обявяване на противоконституционно изискването в чл.35, ал.2 на Закона за устройството на държавния бюджет

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Съгласно чл. 149, ал.1 от Конституцията желаем да направите задължително тълкуване на изискването в чл.106 на Конституцията на Република България - “Министерският съвет ръководи изпълнението на държавния бюджет;...”.

Законът за държавния бюджет е закон, на който в Конституцията е отделено специално внимание. В два текста се посочва, че “Народното събрание приема държавния бюджет” /чл.84, т.2/ и че по отношение на държавния бюджет законодателната инициатива принадлежи само на Министерския съвет – “Законопроектът за държавния бюджет се изготвя и внася от Министерския съвет” /чл.87, ал.2/.

Нашият въпрос към вас е следния: Има ли право Министерският съвет в хода на изпълнението на държавния бюджет да превишава предвидените в него разходи както по отношение на общите разходи, залегнали в чл.1, ал.2 на ежегодния закон, така и по отношение на отделните позиции, залегнали в разбивката на общите разходи в чл.1, ал.2 и в следващите членове и алинеи?

Според нас законът за държавния бюджет е закон като всички други и никоя разпоредба в Конституцията не дава право на МС да разходва повече пари от предписаното в закона – в неговите членове, алинеи, точки и позиции. Практиката от последните години обаче показва друго – Министерският съвет харчи по-големи суми, отколкото са предвидени в Закона за държавния бюджет и то без сезиране на Народното събрание под формата на допълнение и изменение на закона за държавния бюджет. Министерският съвет се позовава на разпоредбата на чл.35, ал.2 от Закона за устройството на държавния бюджет и смята, че щом са събрани повече пари в държавната хазна, то само с акт на МС тези средства могат да бъдат разходвани без съгласие на Народното събрание, при условие, че не се нарушава балансът на държавния бюджет. По този начин обаче целият закон за държавния бюджет се свежда само и единствено чл.1, ал.3 – размерът на бюджетния дефицит, евентуално излишък. Всичко това прави излишно и приемането на цялостен и подробен закон за държавния бюджет. По този начин МС, даже само министърът на финансите, дописва приетия от Народното събрание държавен бюджет. Така Народното събрание се изключва от законотворческия процес и последния става прерогатив на МС и министъра на финансите. Това противоречи на чл.5, т.1 от Конституцията – “Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат”, на чл.62 от Конституцията – “Народното събрание осъществява законодателната власт...” както и на визирания от нас чл.84, т.2 от Конституцията

УВАЖАЕМИ Г- ДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Обръщаме се към вас с искане

да направите задължително тълкуване на чл. 106 от Конституцията – “Министерският съвет ръководи изпълнението на държавния бюджет;” – ДАЛИ

ТОВА МУ ДАВА ПРАВО ДА ХАРЧИ ПОВЕЧЕ СРЕДСТВА ОТ ГЛАСУВАНИТЕ
В ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ

и да обявите за противоконституционна постановката в чл.35, ал.2 от
Закона за устройството на държавния бюджет, ДАВАЩА ПРАВО НА
МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ ДА РАЗРЕШАВА ДОПЪЛНИТЕЛНИ КРЕДИТИ
.... БЕЗ ДА СЕ ВЛОШАВА БАЛАНСЪТ В ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ.

София, 14 декември 2000 г.

НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ:

1. Венцеслав Димитров
2. Ютан Пютфи
3. Любич Мейан
4. Иваница Демезе
5. Иван Бейанов
6. Александър Томов
7. Стефан Ф. Уланов
8. Димитър Димитров
9. Георги Димитров-Лорд
10. Владимир К. Цоциров
11. Евгений Радичев
12. Иван Иванов Иванов
13. Стефан Стоянов
14. Армен Антонов
15. Рензи Осман
16. Милтон Емиш
17. Ахмед Юсеин
18. Касан Адемов

19. Кален Косиначинев
20. Дора Динкова
21. Ангелине Лозанов
22. Анастас Богданов
23. Иво Ставров
24. ИВАН БОРИСОВ
25. Димитър Димитров
26. Хансен Велков
27. Мартина Милева
28. Веселин Василев
29. Иван К. Иванов
30. Дора Динкова
31. Димитър Димитров
32. Иван Тодоров
33. Кемал Евоп
34. Петър Димитров
35. Михаил Милков
36. Яшо Милков
37. Иван Генев
38. Иван Генов
39. Георги Богданов
40. Румен Владимиров
41. Георги Пирински
42. Димитър Димитров
43. Златко Златев
44. Ангел Милков
45. Георги Карабашев
46. Георги Милков
47. Румен Нв. Тодоров
48. Стефан Нешев
49. Пламен Славов
50. Стефан Милков

51. Yacum DAN
52. Osman Denizci
53. Hüseyin Zaferan
54. Emel EREN
55. Mustafa Kemal
56. Uzun Kocak
57. Mustafa Kemal
58. Mustafa Kemal
59. Mustafa Kemal
60. Mustafa Kemal
61. Mustafa Kemal